

مهندسی مدیریت در معماری پایدار

مهناز اسکندریان

دانشکده مدیریت، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

چکیده

یکی از مشکلات کنونی کشور های جهان سوم، کم توجهی به ساخت و ساز های اصولی با رویکرد حفظ محیط زیست و عدم مطابقت این ساخت و ساز ها با اهداف توسعه پایدار است. دستیابی به «توسعه پایدار»^۱ مستلزم بهره وری معقول از منابع طبیعی، تغییر جهت اساسی در نگرش انسان به طبیعت و تجدید نظر جدی در الگوهای تولید و مصرف است. «معماری پایدار»^۲ یا «معماری سبز»^۳ پدیده ای است که اکنون در بیشتر کشورهای جهان، و توسط بسیاری از معماران، با دیدگاه های متفاوت به آن توجه می شود. در حرکت جهانی به سوی توسعه پایدار، معماری قطعاً یکی از عوامل اصلی و راهبردی آن خواهد بود، چرا که ساختمان ها، اصلی ترین، وسیع ترین و ماندگار ترین تغییراتی هستند که انسان در روی کره زمین به وجود آورده است. ایران به عنوان کشوری در حال توسعه با دارا بودن منابع غنی انرژی های تجدید پذیر و نیز با استفاده روز افزون از منابع انرژی تجدید ناپذیر، نیازی مبرم به مهندسی مدیریت و بهینه سازی مصرف انرژی و برنامه ریزی های خرد و کلان در این زمینه دارد. یکی از راهکار های بهینه سازی مصرف انرژی، طراحی ساختمان ها با رویکرد معماری سبز است. رویکردی که نتایج آن در نیل به اهداف مهندسی مدیریت در توسعه پایدار اثبات شده است. در این مقاله سعی بر آن شده است تا با انتخاب این موضوع و بررسی نمونه ای از پروژه ها بر اساس رعایت مهندسی مدیریت و اصول معماری سبز سهمی از تلاش برای تبدیل جهان خاکستری امروز به آینده ای سبز داشته باشیم.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، معماری سبز، طراحی پایدار، محیط زیست، انرژی، مهندسی مدیریت

^۱Sustainable Development

^۲Sustainable Architecture

^۳ Green Architecture